

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 43

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Stockholm den 18 April 1932

100

Min älskade Vän!

Du tycker inte om, att man
"gripes", och därför skall jag bara
brett kort tala om hur ledsen jag är,
för att du har haft så svåra plågor
och så besvärlig behandling och
så tungsamt feber. Du blir väl
så matt och trött och denna arbets-
böroda, som väntar dig, gör mig för-
frivild.

Jag vill så förfärligt gärna
hjälpa dig, när du orkar mota
bena. Det ginge ju fostre att

Bli fri från alla brev, om du
diktande för mig i stället för
att skriva koncept.

Jag menar inte, att jag
skulle komma, förän du kände
dig stark nog. Om du för mig
varante bor jag mitt rum, så
kände jag väl få bo på lilla
mellansta vindsvuumet? Det
bleve väl fort uppehållet.

Man minner ju mycket på
en vecka, och så skulle jag lämna
dig, när du kände dig långt efter
"boken".

Om bara frk. Lindgren inte
gjorde några anstalter i formen
av småbörskola eller stor-

skola!

Jag kan komma när som helst
och kunde uträtta kommissioner
och ha med mig vad du möjligtvis
önskar i dieting eller annorledes.

Svenska Kommissionen så ringde
jag först till Henrikas för att få Birgers
adress. De var utgångna, men
jungfrun sade, att Birger låter ställa
sin post till deca och hämtar den var
morgon. Det var ju bra att veta.

Så ringde jag till Inverness, som nu har
kontoret i Stacksund, och fick veta, att Henrik
var i staden, men kanske kom ut på
e. m. Vi var det ingen annan tid
än frögen på Ludvigs byrå, och där
svarede en fröken, att jag var. Ablyren

alltid buffas under adress Postpaketet.
Du telegraferade mig dit. Eva hade
skulle komma hem som i morgon
tidig. - det är väl för dessa oroande
affärers skull, som du får höjd
temperatur, kärast?

Det var så oöverbärligt roligt,
att du skrev: "Krauger är underbar".
Jag måste skratta av fulla lungor
över denna uppskattning mittunder
all jänner och bekräftelse. Jag
förstår, att du njuter av en sådan
frigjordhet från alla skrupsler
och fördomar, av övermänniskan med ett
ord.

Helena Pauli ringde tidigt i
morse. Lit frist så glad och
spänstig, hade fått nya krafter
under en tids vistelse i Norge

och, om du vill
skicka det för
svart i mitt
brev.

på Holmenkollen under ständigt
 blå himmel och höll om på med
 det andra "det vacker", som hon
 sade, porträttet av dig.

Ägilt var hennes ärende
 att fråga om dina familjporträtt
 som hon ville be dig anförtra
 åt en hennes skyddsling, gramma
 till dem och sonhustru till Helena
 Nyblom, utfaktig. Då hon fick
 höra om Lasse J. blev hon så liden
 att hon kom för sent. Hon hade
 hjälpt familjen på alla sätt, kunde
 inte tvinga, men skulle nu försöka
 ge dem en hundra krona. Paulis ha
 förlorat så mycket, särskilt på
 tjänstetiden, och alla deras barn
 behöva understöd.

Sista
 Hon har följt
 mitt så
 mycket som
 möjligt

afgelius ringde hironderum, trots
 på sin Oaktad Frege, som sökt upps
 honom för att få uppsgifter om dig.
 Hon skall nämligen ge ut en liten
 populär bok om dig och var så totalt
 okunnig om de mest bekanta fakta, had
 inte list Berendrohn och ännu väst
 inte heller. — —

Vi skole väl hoppas, att
 Inverness står dig. Jag minns, att
 sin dagligtids bror i fjol hade sagt,
 att bolaget sköttes så illa men i
 är sade hon av sig själv: "Det är ju
 roligt, att Inverness går så bra",
 och det var brodern, som sagt också detta.
 Skulle du vara bättre i morgon!
 Ligg stilla, och stij inte upp för tidigt.
 Man vinner faktiskt ingenting med
 att vara uppe annat än småstunder.

Håll på det omöjliga! Du vinnit ändå!